

REGLUGERÐ

um gjaldeyrismál.

I. KAFLI

Orðskýringar.

1. gr.

Í reglugerð þessari hafa eftirfarandi orð merkingu sem hér segir:

Innlendur aðili merkir:

1. sérhvern mann sem hefur fasta búsetu hér á landi samkvæmt lögum um lögheimili, án tillits til ríkisfangs; sama á við um íslenskan ríkisborgara og skyldulið hans sem hefur búsetu erlendis en gegnir störfum þar á vegum íslenska ríkisins við sendiráð, fastanefnd eða ræðismannsskrifstofu og tekur laun úr ríkissjóði eða er starfsmaður alþjóðastofnunar sem Ísland er aðili að;

2. sérhvern lögaðila sem skráður er til heimilis hér á landi á lögmæltan hátt, telur heimili sitt hér á landi samkvæmt samþykktum sínum eða ef raunveruleg framkvæmdastjórn hans er hér á landi; hérlend útibú lögaðila, sem heimili eiga erlendis, teljast til innlendra aðila.

Erlendur aðili merkir alla aðra aðila en innlenda. Til erlendra aðila teljast m.a. starfsmenn erlendra sendiráða hér á landi sem eru erlendir ríkisborgarar og varnarlið á vegum Atlantshafsbandalagsins hér á landi. Sama gildir um skyldulið þessara aðila sem dvelst hér á landi og hefur ekki íslenskt ríkisfang.

Innlendur gjaldeyrir merkir íslenska peningaseðla, slegna peninga, tékka og aðrar ávísanir, víxla og önnur greiðslufyrirmæli, sem hljóða upp á greiðslu í íslenskum krónum, minnispeninga, gull, silfur og aðra dýra málma ef þeir eru notaðir sem gjaldmiðill í viðskiptum hér á landi.

Erlendur gjaldeyrir merkir erlenda peningaseðla, slegna peninga, tékka og aðrar ávísanir, víxla og önnur greiðslufyrirmæli, sem hljóða upp á greiðslu í erlendri mynt, minnispeninga, gull, silfur og aðra dýra málma ef þeir eru notaðir sem gjaldmiðill í viðskiptum erlendis.

Gjaldeyrisviðskipti merkja það að skipta innlendum gjaldeyri fyrir erlendan, erlendum gjaldeyri fyrir innlendan eða einum erlendum gjaldeyri fyrir annan eða reikningsviðskipti sem eru ígildi þess að erlendur gjaldeyrir sé látinn af hendi eða móttækinn.

Fjármagnshreyfingar merkja yfirfærslu eða flutning á fjármunum milli landa sem tengjast:

1. beinum fjárfestingum,
2. útgáfu á og viðskiptum með hlutabréf, skuldabréf, víxla, hlutdeildarskírteini verðbréfasjóða og önnur langtíma- eða skammtímaverðbréf,
3. lánveitingum, lántökum og greiðslu eða móttöku afborgana af lánnum,
4. veitingu ábyrgða og hvers konar greiðslutrygginga,
5. opnun bankareikninga og notkun þeirra,
6. framvirkum viðskiptum (á ensku: forward contract, futures), viðskiptum með valrétt (valkvæðum viðskiptum, á ensku: option) og gjaldmiðla- og vaxtaskiptum (á ensku: swap),
7. yfirfærslu á fjármunum einstaklinga og fjölskyldna.

Skammtímahreyfingar fjármagns merkja fjármagnshreyfingar milli landa sem tengjast:

1. útgáfu á og viðskiptum með skuldabréf og víxla með lokagjalddaga allt að einu ári frá útgáfudegi og önnur slík skammtímaverðbréf,
2. útgáfu á og viðskiptum með hlutdeildarskírteini verðbréfasjóða sem fjárfesta í skammtímaverðbréfum,
3. lánveitingum og lántökum til skemmri tíma en eins árs,

4. innleggi á og úttekt af reikningum í innlánsstofnunum og hliðstæðum gjaldeyrisviðskiptum.

Jafnframt teljast til skammtímahreyfinga fjármagns inn- og útflutningur skammtíma-verðbréfa og önnur hliðstæð viðskipti.

Langtímahreyfingar fjármagns merkja allar aðrar fjármagnshreyfingar en skammtíma-hreyfingar fjármagns.

Bein fjárfesting merkir fjárframlag eða annað framlag til eigin fjár atvinnufyrirtækis eða kaup á eignarhlut til að öðlast virk áhrif á stjórn þess. Langtímalán frá eigendum fyrirtækis til fyrirtækisins, þar á meðal lántaka með sérstökum skilyrðum, sbr. 39. gr. laga nr. 32/1978, um hlutafélög, teljast einnig bein fjárfesting.

Óbein fjárfesting merkir alla aðra fjárfestingu en beina fjárfestingu, einkum fjárfestingu í verðbréfum, sem er fyrst og fremst til þess ætluð að ávaxta fé en ekki til að öðlast virk áhrif á stjórn fyrirtækis.

Innlend verðbréf merkja hvers konar framseljanleg kröfuréttindi sem innlendur aðili gefur út, svo sem hlutabréf, arðmiða, skuldabréf, vaxtamiða, hlutdeildarskírteini í verðbréfasjóði, svo og framseljanleg skilríki fyrir eignarréttindum að öðrum eignum en fasteignum eða einstökum lausafjármunum.

Erlend verðbréf merkja hvers konar framseljanleg kröfuréttindi, sem erlendur aðili gefur út, svo sem hlutabréf, arðmiða, skuldabréf, vaxtamiða, hlutdeildarskírteini í verðbréfasjóði, svo og framseljanleg skilríki fyrir eignarréttindum að öðrum eignum en fasteignum eða einstökum lausafjármunum.

II. KAFLI

Meginreglur um gjaldeyrisviðskipti.

2. gr.

Óheft gjaldeyrisviðskipti.

Gjaldeyrisviðskipti vegna inn- og útflutnings vöru og þjónustu skulu vera óheft, svo og fjármagnshreyfingar og gjaldeyrisviðskipti vegna þeirra, nema annað sé ákveðið í lögum.

3. gr.

Bein fjárfesting erlendra aðila hér á landi.

Erlendum aðilum er heimilt innan þeirra marka, sem kveðið er á um í lögum nr. 34/1991, um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri, að stofna til beinna fjárfestinga í atvinnurekstri hér á landi. Um skilgreiningu á erlendum aðila í þessu sambandi fer eftir lögum nr. 34/1991, um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri, og teljast því hérlend útibú erlendra lögaðila til erlendra aðila.

Takmarkanir á beinum fjárfestingum erlendra aðila í atvinnurekstri hér á landi eru:

1. Íslenskir ríkisborgarar, sem eiga lögheimili hérlendis, og lögaðilar, sem eiga heimili hér á landi og eru að öllu leyti í eign íslenskra ríkisborgara, sem eiga lögheimili hérlendis, mega einir stunda fiskveiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands samkvæmt lögum nr. 13/1992, um rétt til veiða í efnahagslögsögu Íslands.
2. Íslenskir ríkisborgarar, sem eiga lögheimili hérlendis, og lögaðilar, sem eiga heimili hér á landi og eru að öllu leyti í eign íslenskra ríkisborgara, sem eiga lögheimili hérlendis, mega einir eiga og reka fyrirtæki til vinnslu sjávarafurða hér á landi. Með vinnslu sjávarafurða er átt við frystingu, söltun, herslu, reykingu, súrsun, niðursuðu, niðurlagningu og hverja aðra þá verkun sem ver fisk og aðrar sjávarafurðir skemmdum, þar með taldar bræðsla og mjölvinnsla. Til vinnslu í þessu sambandi telst hins vegar ekki umpökkun afurða í neytendaumbúðir eða frekari vinnsla afurða til að gera þær hæfari til dreifingar, neyslu eða matreiðslu.

3. Íslenska ríkið, sveitarfélög, íslenskir ríkisborgarar, sem eiga lögheimili hérlandis, og lögaðilar, sem eiga heimili hér á landi og eru að öllu leyti í eigu íslenskraríkisborgara, sem eiga lögheimili hérlandis, mega einir eiga virkjunarréttindi vatnsfalla og jarðhita önnur en til heimilisnota. Sama á við um fyrirtæki sem stunda orkuvinnslu og orkudreifingu.
4. Samanlagður eignarhlutur erlendra aðila í íslensku atvinnufyrirtæki, sem stundar flugrekstur hér á landi, má á hverjum tíma ekki vera meiri en 49%.
5. Erlendir aðilar mega eiga 25% hlutfjár í íslenskum viðskiptabanka sem rekinn er af hlutafélagi.
6. Fjárfesting erlends ríkis eða fyrirtækis í eigu erlends ríkis í atvinnurekstri hér á landi er óheimil nema með sérstöku leyfi viðskiptaráðherra.
7. Fari heildarfjárfesting erlends aðila eða samanlögð fjárfesting fjárhagslega tengdra erlendra aðila í atvinnurekstri hér á landi fram úr 250 milljónum króna á einu almanaksári skal fjárfesting umfram fyrrgreind viðmiðunarmörk háð sérstöku leyfi viðskiptaráðherra. Viðmiðunarmörkin miðast við lánskjaravísitölu í júní 1990, 2.887 stig, og breytist í samræmi við breytingar sem verða á henni til hækkunar eða lækkunar. Fjárfesting erlends aðila telst eiga sér stað í skilningi þessa töluliðar þegar tilkynningarskylda stofnast, sbr. 2. mgr. þessarar greinar.
8. Heildarfjárfesting erlendra aðila í hverri atvinnugrein fyrir sig má ekki fara yfir 25% nema til komi leyfi viðskiptaráðherra. Með heildarfjárfestingu í atvinnugrein er átt við áætlaða fjárfestingu í iðnaði, öðrum en orkufrekum iðnaði, verslun og þjónustu, samgöngurekstri og fiskeldi samkvæmt mati Þjóðhagsstofnunar.

Tilkynna ber Seðlabanka Íslands alla erlenda fjárfestingu í atvinnurekstri jafnskjótt og samningur eða ákvarðanir þar að lútandi liggja fyrir. Tilkynningarskyldan tekur bæði til fjárfestingar erlends aðila í atvinnufyrirtæki sem hann hefur ekki átt í áður og viðbótarfjárfestingar í slíku fyrirtæki. Tilkynningu skulu fylgja afrit eða ljósrit af skjölum eða gögnum sem málið varða og teljast nauðsynleg að mati Seðlabankans. Sé um að ræða erlenda fjárfestingu í íslensku atvinnufyrirtæki hvílir tilkynningarskyldan á viðkomandi atvinnufyrirtæki en sé um að ræða fyrirhugaða atvinnustarfsemi hér á landi í eigin nafni erlends aðila hvílir tilkynningarskyldan á honum.

Erlendum aðila er jafnframt heimilt við sölu á eignarhlut sínum eða slit atvinnufyrirtækisins að ráðstafa söluandvirðinu hér á landi í samræmi við ákvæði gildandi laga eða flytja það úr landi.

4. gr.

Hlutabréfaviðskipti erlendra aðila.

Kaup erlendra aðila á hlutabréfum í innlendum félögum eru háð sömu takmörkunum og beinar fjárfestingar erlendra aðila í atvinnurekstri, sbr. 4. gr. laga nr. 34/1991, um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri, og 3. gr. þessarar reglugerðar:

1. Erlendum aðilum er óheimilt að kaupa hlutabréf í félagi er stundar fiskveiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands.
2. Erlendum aðilum er óheimilt að kaupa hlutabréf í félagi er leggur stund á vinnslu sjávarafurða hér á landi. Með vinnslu sjávarafurða er átt við frystingu, söltun, herslu, reykingu, súrsun, niðursuðu, niðurlagningu og hverja aðra þá verkun sem ver fisk og aðrar sjávarafurðir skemmdum, þar með taldar bræðsla og mjölvinnsla. Hins vegar telst umpökkun afurða í neytendaumbúðir eða frekari vinnsla afurða til að gera þær hæfari til dreifingar, neyslu eða matreiðslu ekki til vinnslu í þessu sambandi.
3. Erlendum aðilum er óheimilt að kaupa hlutabréf í félagi er á eða eignast virkjunarréttindi vatnsfalla og jarðhita önnur en til heimilisnota. Sama á við um félag sem stundar orkuvinnslu eða orkudreifingu.

4. Erlendum aðilum er óheimilt að kaupa hlutabréf í félagi er stundar flugrekstur hér á landi ef samanlagður eignarhlutur erlendra aðila hefur þegar náð 49%.
5. Erlendum aðilum er óheimilt að kaupa hlutabréf í íslenskum viðskiptabanka ef samanlagður eignarhlutur erlendra aðila hefur þegar náð 25%.
6. Kaup erlends ríkis eða fyrirtækis í eigu erlends ríkis á hlutabréfum í innlendu félagi eru óheimil nema með sérstöku leyfi viðskiptaráðherra.
7. Fari heildarfjárfesting erlends aðila eða samanlögð fjárfesting fjárhagslega tengdra erlendra aðila í atvinnurekstri hér á landi fram úr 250 milljónum króna á einu almanaksári skulu kaup á hlutabréfum umfram fyrrgreind viðmiðunarmörk háð sérstöku leyfi viðskiptaráðherra. Viðmiðunarmörkin miðast við lánskjaravísitölu í júní 1990, 2.887 stig, og breytast í samræmi við breytingar sem verða á henni til hækkunar eða lækkunar. Fjárfesting erlends aðila telst eiga sér stað í skilningi þessa töluliðar þegar tilkynningarskylda stofnast, sbr. 2. mgr. þessarar greinar.
8. Heildarfjárfesting erlendra aðila í hverri atvinnugrein fyrir sig má ekki fara yfir 25% nema til komi leyfi viðskiptaráðherra. Með heildarfjárfestingu í atvinnugrein er átt við áætlaða fjárfestingu í iðnaði, öðrum en orkufrekum iðnaði, verslun og þjónustu, samgöngurekstri og fiskeldi samkvæmt mati Þjóðhagsstofnunar.

Tilkynna ber Seðlabankanum öll kaup erlendra aðila á hlutabréfum í innlendum félögum jafnskjótt og samningur eða ákvarðanir þar að lútandi liggja fyrir. Tilkynningarskyldan tekur bæði til kaupa erlends aðila á hlutabréfum í félagi sem hann hefur ekki átt í áður og kaupa á viðbótarhlutafé í slíku félagi. Tilkynningu skulu fylgja afrit eða ljósrit af skjölum eða gögnum sem málið varða og teljast nauðsynleg að mati bankans. Tilkynningarskyldan hvílir á viðkomandi félagi.

5. gr.

Fasteignaviðskipti erlendra aðila hér á landi.

Um heimildir erlendra aðila til að kaupa eða öðlast afnotarétt yfir fasteignum hér á landi fer eftir ákvæðum 1. gr. laga nr. 19/1966, um eignarrétt og afnotarétt fasteigna, sbr. 8. gr. laga nr. 23/1991, um breytingu á lagaákvæðum er varða fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri o.fl.

Óheimilt er innlendum aðila að hafa milligöngu um gjaldeyrisviðskipti erlendra aðila vegna kaupa eða leigu á fasteign nema framvísað sé samningi, afsali eða öðrum heimildarskjölum með áritun dómsmálaráðuneytisins.

Erlendum aðila er heimilt við sölu á eignarhlut sínum í fasteign hér á landi að ráðstafa söluandvirðinu hér á landi í samræmi við ákvæði gildandi laga eða flytja það úr landi.

6. gr.

Viðskipti innlendra aðila með erlend langtímaverðbréf.

Innlendum aðilum er heimilt að kaupa erlend hlutabréf, skuldabréf og önnur verðbréf með lokagjalddaga a.m.k. að einu ári frá útgáfudegi, þar með talin hlutdeildarskírteini verðbréfasjóða, sem fjárfesta í langtímaverðbréfum, með eftirfarandi skilyrðum:

1. Verðbréfin skulu keypt fyrir milligöngu þeirra sem hafa til þess heimild í lögum eða samkvæmt ákvæðum í alþjóðlegum samningum sem Ísland er aðili að eða hafa fengið leyfi til verðbréfamíðlunar frá viðskiptaráðherra. Þó er Seðlabankanum heimilt að veita lögaðilum leyfi til að kaupa verðbréf af erlendum aðilum án milligöngu annars aðila samkvæmt umsókn þar að lútandi.
2. Verðbréf, sem gefin eru út erlendis, skulu varðveitt hjá þeim aðila sem hafði milligöngu um kaupin eða á hans vegum þar sem hliðstæð verðbréf eru varðveitt.

Innlendir aðilar, sem lúta reglum Seðlabankans um gjaldeyrisjöfnuð og áhættu í gjaldeyrisviðskiptum, eru undanþegnir ákvæðum þessarar greinar.

7. gr.

Viðskipti innlendra aðila með erlend skammtímaverðbréf.

Til og með 31. desember 1993 er innlendum aðilum óheimilt að kaupa erlend skuldabréf og víxla og önnur verðbréf með lokagjaldþaga allt að einu ári frá útgáfudegi, þar með talin hlutdeildarskírteini verðbréfasjóða sem fjárfesta í skammtímaverðbréfum. Frá og með 1. janúar 1994 eru slík viðskipti heimil með eftirfarandi skilyrðum:

1. Verðbréfin skulu keypt fyrir milligöngu þeirra sem hafa til þess heimild í lögum eða samkvæmt ákvæðum í alþjóðlegum samningum sem Ísland er aðili að, eða hafa fengið leyfi til verðbréfamiðlunar frá viðskiptaráðherra. Þó er Seðlabankanum heimilt að veita lögaðilum leyfi til að kaupa verðbréf af erlendum aðilum án milligöngu annars aðila samkvæmt umsókn þar að lútandi.
2. Verðbréf, sem gefin eru út erlendis, skulu varðveitt hjá þeim aðila sem hafði milligöngu um kaupin eða á hans vegum þar sem hliðstæð verðbréf eru varðveitt.
3. Heildareign innlends aðila á verðbréfum samkvæmt þessari grein skal ekki nema hærri fjárhæð en 1.000.000 krónum eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt. Þessi takmörkun nær þó ekki til lögaðila sem háðir eru reglum Seðlabankans um gengisbundnar eignir og skuldir. Seðlabankanum er heimilt að veita undanþágu frá fyrrgreindri hámarksfjárhæð samkvæmt umsókn þar að lútandi.
4. Heildareign innlends verðbréfasjóðs á verðbréfum samkvæmt þessari grein skal ekki nema hærri fjárhæð en 175.000.000 krónum eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt. Seðlabankanum er heimilt að veita undanþágu frá fyrrgreindri hámarksfjárhæð samkvæmt umsókn þar að lútandi.

Ákvæði 1. mgr. eiga einnig við um kaup innlendra aðila á gulli, silfri og öðrum dýrum málum og eðalsteinum til fjárfestingar.

Innlendir aðilar, sem lúta reglum Seðlabankans um gjaldeyrisjöfnuð og áhættu í gjaldeyrisviðskiptum, eru undanþegnir ákvæðum þessarar greinar.

Frá og með 1. janúar 1995 falla ákvæði 3. og 4. tölul. 1. mgr. úr gildi.

8. gr.

Viðskipti innlendra aðila með innlend skammtímaverðbréf í erlendri mynt.

Til og með 31. desember 1993 er innlendum aðilum óheimilt að kaupa innlend skuldabréf í erlendri mynt og víxla og önnur verðbréf í erlendri mynt með lokagjaldþaga allt að einu ári frá útgáfudegi, þar með talin hlutdeildarskírteini verðbréfasjóða sem fjárfesta í skammtíma-verðbréfum. Frá og með 1. janúar 1994 eru slík viðskipti heimil með eftirfarandi skilyrðum:

1. Verðbréf, sem gefin eru út hér á landi, eru undanþegin ákvæðum þessarar greinar.
2. Verðbréfin skulu keypt fyrir milligöngu þeirra sem hafa til þess heimild í lögum eða samkvæmt ákvæðum í alþjóðlegum samningum sem Ísland er aðili að eða hafa fengið leyfi til verðbréfamiðlunar frá viðskiptaráðherra. Þó er Seðlabankanum heimilt að veita lögaðilum leyfi til að kaupa verðbréf af erlendum aðilum án milligöngu annars aðila samkvæmt umsókn þar að lútandi.
3. Verðbréfin skulu varðveitt hjá þeim aðila sem hafði milligöngu um kaupin eða á hans vegum þar sem hliðstæð verðbréf eru varðveitt.
4. Heildareign innlends aðila á verðbréfum samkvæmt þessari grein skal ekki nema hærri fjárhæð en 1.000.000 krónum eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt. Þessi takmörkun nær þó ekki til lögaðila sem háðir eru reglum Seðlabankans um gengisbundnar eignir og skuldir. Seðlabankanum er heimilt að veita undanþágu frá fyrrgreindri hámarksfjárhæð samkvæmt umsókn þar að lútandi.

5. Heildareign innlands verðbréfasjóðs á verðbréfum samkvæmt þessari grein skal ekki nema hærri fjárhæð en 175.000.000 krónum eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt. Seðlabankanum er heimilt að veita undanþágu frá fyrrgreindri hámarksfjárhæð samkvæmt umsókn þar að lútandi.

Innlendir aðilar, sem lúta reglum Seðlabankans um gjaldeyrisjöfnuð og áhættu í gjald-yrisviðskiptum, eru undanþegnir ákvæðum þessarar greinar.

Frá og með 1. janúar 1995 falla ákvæði 4. og 5. tölul. 1. mgr. úr gildi.

9. gr.

Viðskipti erlendra aðila með innlend skammtímaverðbréf.

Til og með 31. desember 1993 er erlendum aðilum óheimilt að kaupa innlend skuldabréf og önnur verðbréf með lokagjaldþaga allt að einu ári frá útgáfudegi, þar með talin hlutdeildarskírteini verðbréfasjóða sem fjárfesta í skammtímaverðbréfum. Frá og með 1. janúar 1994 eru slík viðskipti heimil með eftirfarandi skilyrðum:

1. Verðbréf, sem innlendir aðilar gefa út erlendis, eru undanþegin ákvæðum þessarar greinar.
2. Verðbréfin skulu keypt fyrir milligöngu þeirra sem hafa til þess heimild í lögum eða samkvæmt ákvæðum í alþjóðlegum samningum sem Ísland er aðili að eða hafa fengið leyfi til verðbréfamiðlunar frá viðskiptaráðherra.
3. Verðbréf, sem gefin eru út hér á landi skulu varðveitt hjá þeim aðila sem hafði milligöngu um kaupin eða á hans vegum hjá innlendum aðila þar sem hliðstæð verðbréf eru varðveitt.
4. Heildareign erlends aðila á skammtímaverðbréfum í íslenskum krónum, sem gefin eru út hér á landi, skal ekki nema hærri fjárhæð en 75.000.000 krónum eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt. Seðlabankanum er heimilt að veita undanþágu frá fyrrgreindri hámarksfjárhæð samkvæmt umsókn þar að lútandi.

Frá og með 1. janúar 1995 falla ákvæði 4. tölul. 1. mgr. úr gildi.

10. gr.

*Lánveitingar og lántökur til skemmri tíma en eins árs
sem ekki tengjast milliríkja viðskiptum með vöru og þjónustu.*

Til og með 31. desember 1993 er innlendum aðilum óheimilt að taka lán, sem ekki tengjast milliríkja viðskiptum með vöru og þjónustu, hjá erlendum aðilum eða veita þeim lán til skemmri tíma en eins árs. Frá og með 1. janúar 1994 eru slík lánsviðskipti heimil með eftirfarandi skilyrðum:

1. Lánið sé ekki hærra en sem nemur 5.000.000 krónum eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt á almanaksárinu.
2. Ekki sé um að ræða endurlán erlends láns sem annar innlendir aðili hefur tekið.
3. Fullkomið eintak lánasamninga, þar með talin allir viðaukar og fylgiskjöl, séu varðveitt í innlendum banka, sparisjóði, annarri lánastofnun eða Seðlabankanum.

Seðlabankanum er heimilt að veita undanþágu frá ákvæðum 1. og 2. tölul. 1. mgr. samkvæmt umsókn þar að lútandi.

Innlendir lögaðilar, sem háðar eru reglum Seðlabankans um gengisbundnar eignir og skuldir, eru undanþegnir ákvæðum þessarar greinar.

Frá og með 1. janúar 1995 falla ákvæði 1. og 2. tölul. 1. mgr. úr gildi.

11. gr.

Framvirk viðskipti, viðskipti með valrétt, gjaldmiðla- og vaxtaskipti og önnur skyld gjaldeyrisviðskipti.

Innlendum aðilum er heimilt að eiga framvirk viðskipti, viðskipti með valrétt, gjaldmiðla- og vaxtaskipti og önnur skyld gjaldeyrisviðskipti með eftirfarandi takmörkunum:

1. Innlendum aðilum er heimilt að eiga framvirk gjaldeyrisviðskipti með íslenskar krónur við þá aðila sem heimild hafa til milligöngu um gjaldeyrisviðskipti skv. 8. gr. laga nr. 87/1992, um gjaldeyrismál, ef fyrir liggur greiðslusamningur í erlendri mynt. Útflytjendum vöru og þjónustu er þó heimilt að gera framvirka samninga um sölu á erlendum gjaldeyri vegna væntanlegra greiðslna frá erlendum aðilum þótt greiðslusamningur liggi ekki fyrir. Afhending eða sala erlends gjaldeyris í framvirkum viðskiptum innlendra aðila skal fara fram á sama tíma og greiðsla samkvæmt þeim greiðslusamningi sem viðskiptin byggjast á eða á þeim tíma sem ætla má að greiðsla berist frá erlendum aðila. Framvirkir samningar um gjaldeyrisviðskipti með íslenskar krónur skulu ekki vera til lengri tíma en tólf mánaða vegna þjónustuviðskipta og fjármagnshreyfinga. Ákvæði þessa töluliðar eiga einnig við um valkvæð framvirk gjaldeyrisviðskipti með íslenskar krónur.
 2. Innlendum aðilum, sem heimild hafa til milligöngu um gjaldeyrisviðskipti skv. 8. gr. laga nr. 87/1992, um gjaldeyrismál, er heimilt að eiga hvers kyns framvirk gjaldeyrisviðskipti við innlenda sem erlenda aðila með þeim takmörkunum sem gilda um gjaldeyrisviðskipti þessara aðila og samkvæmt reglum sem Seðlabankinn setur um gjaldeyrisjöfnuð og áhættu í gjaldeyrisviðskiptum þessara aðila. Ákvæði þessa töluliðar eiga einnig við um valkvæð framvirk gjaldeyrisviðskipti með íslenskar krónur.
 3. Innlendum aðilum er heimilt að gera samninga um valrétt í gjaldeyrisviðskiptum við innlenda sem erlenda aðila ef fyrir liggur greiðslusamningur í erlendri mynt. Samningar um valrétt í gjaldeyrisviðskiptum með íslenskar krónur skulu ekki vera til lengri tíma en tólf mánaða vegna þjónustuviðskipta og fjármagnshreyfinga.
 4. Innlendum aðilum, sem tekið hafa erlend lán, er heimilt að stofna til gjaldmiðla- og vaxtaskipta á grundvelli þeirra.
- Frá og með 1. janúar 1995 falla ákvæði þessarar greinar úr gildi.

12. gr.

Reikningar í erlendum innlánsstofnunum.

Innlendum aðilum er heimilt að opna bankareikninga í erlendri mynt í útlöndum að fullnægðum eftirfarandi skilyrðum:

1. Reikningseigandi eignast hinn erlenda gjaldeyri í samræmi við gildandi gjaldeyrisreglur.
 2. Heildarinnstæður hvers innlends aðila séu að hámarki jafnvirði 3.750.000 króna í erlendri mynt. Þessi fjárhæðarmörk falla úr gildi frá og með 1. janúar 1994.
- Eftirtaldir aðilar eru undanþegnir þeim fjárhæðarmörkum sem fram koma í 2. tölul. 2. mgr., enda sé hlutaðeigandi bankareikningur skráður hjá Seðlabankanum:
1. Eigendur íslenskra flutningstækja sem starfrækt eru að hluta til eða að öllu leyti erlendis.
 2. Innlendir aðilar sem starfrækja fyrirtæki erlendis, að því marki sem nauðsynlegt er vegna reksturs þeirra.
 3. Innlend váttryggingafélög sem endurtryggja erlendis eða taka að sér tryggingar erlendis.
 4. Innlendir aðilar sem fá umboðslaunatekjur erlendis.
 5. Innlendir lánastofnanir.
- Frá og með 1. janúar 1995 falla ákvæði þessarar greinar úr gildi.

13. gr.

Reikningar í innlendum innlánsstofnunum.

Innlendum aðilum er heimilt að opna reikninga í erlendra mynt í innlendum innlánsstofnunum, enda hafi þeir eignast hinn erlenda gjaldeyri í samræmi við gildandi gjaldeyrisreglur.

Erlendum aðilum er heimilt að opna reikninga í innlendum innlánsstofnunum að fullnægðum eftirfarandi skilyrðum:

1. Reikningarnir skulu ávallt vera skráðir með nafni reikningseiganda og íslenskri kennitölu hans.
 2. Þegar um er að ræða reikninga í íslenskum krónum skal hinn erlendi aðili hafa með höndum starfsemi hér á landi og opnun reikningsins tengjast starfseminni. Seðlabankinn getur veitt undanþágu frá þessu ákvæði gegn umsókn þar að lútandi.
- Frá og með 1. janúar 1995 falla ákvæði 2. tölul. 1. mgr. úr gildi.

14. gr.

Ýmis gjaldeyrisviðskipti hliðstæð skammtímahreyfingum fjármagns.

Um ýmis gjaldeyrisviðskipti hliðstæð skammtímahreyfingum fjármagns gilda eftirfarandi reglur:

1. Óheimilt er að skipta innlendum gjaldeyri fyrir erlendan þegar gjaldeyrisviðskiptin tengjast ekki innflutningi á vöru og þjónustu eða fjármagnshreyfingum sem heimilaðar eru samkvæmt þessari reglugerð.
2. Undanþegnar ákvæði 1. tölul. eru gjafir og aðrar minni háttar fjármagnshreyfingar enda sé þar um að ræða lægri fjárhæð en 200.000 kr. eða jafnvirði þeirra fjárhæðar í annarri mynt til hvers aðila.

Seðlabankanum er heimilt að veita undanþágu frá ákvæðum 1. mgr. samkvæmt umsókn þar að lútandi.

Frá og með 1. janúar 1995 falla ákvæði þessarar greinar úr gildi.

15. gr.

Inn- og útflutningur verðbréfa, peninga og dýrra málma.

Um inn- og útflutning peningaseðla, myntar, gulls og annarra dýrra málma, dýrra steina og verðbréfa gilda eftirfarandi reglur:

1. Innlendum aðilum og erlendum ferðamönnum er heimilt að hafa meðferðis við komu til landsins innlendan gjaldeyri að jafnvirði allt að þeirri fjárhæð sem þeir fóru með út úr landinu eða sem þeir eignuðust með lögmætum hætti á meðan þeir dvöldu í útlöndum.
2. Innlendum aðilum og erlendum ferðamönnum er heimilt án takmarkana að hafa meðferðis til landsins erlendan gjaldeyri sem þeir hafa eignast með lögmætum hætti. Erlendum ferðamönnum er heimilt án takmarkana að yfirfæra fjárhæð í einni erlendra mynt í aðra erlenda mynt eða íslenskar krónur á meðan þeir dvelja hér á landi svo framarlega sem féð var flutt til landsins með lögmætum hætti. Einnig er erlendum ferðamönnum heimilt án takmarkana að yfirfæra í erlenda mynt jafnvirði þeirrar fjárhæðar í íslenskum krónum sem þeir yfirfærðu úr erlendra mynt í íslenskar krónur á meðan þeir dvöldu hér á landi.
3. Innlendum aðilum og erlendum ferðamönnum er heimilt að flytja með sér úr landi innlendan gjaldeyri sem þeir hafa eignast með löglegum hætti.
4. Innlendum aðilum og erlendum ferðamönnum er heimilt að flytja með sér úr landi erlendan gjaldeyri að jafnvirði allt að þeirri fjárhæð sem þeir höfðu meðferðis við komu til landsins eða eignuðust með lögmætum hætti á meðan þeir dvöldu hér á landi.
5. Innlendum viðskiptabönkum og sparisjóðum er heimilt að mæta venjulegri eftirspurn frá erlendum bönkum eftir innlendum gjaldeyri og á sama hátt kaupa af þeim innlendan

gjaldreyri og flytja hann til og frá landinu. Þeim er sömuleiðis heimilt án takmarkana að flytja erlendan gjaldreyri til og frá landinu.

6. Öðrum aðilum en viðskiptaböndum og sparisjóðum og þeim sem hafa heimild til verðbréfamíðlunar hér á landi er óheimilt að flytja innlend og erlend verðbréf til og frá landinu nema með heimild frá Seðlabankanum.

16. gr.

Sölu- og skilaskylda erlends gjaldreyris.

Um sölu- og skilaskyldu erlends gjaldreyris, sem innlendir aðilar eiga eða eignast fyrir seldar vörur, þjónustu eða á annan hátt, gilda eftirfarandi reglur:

1. Henni telst fullnægt með sölu til innlends aðila, sem heimild hefur til milligöngu um gjaldreyrisviðskipti skv. 8. gr. laga nr. 87/1992, um gjaldreyrismál, innan eðlilegs frests frá því að hann komst í umráð eiganda eða umboðsmanns hans.
2. Henni telst fullnægt með innleggi á reikning í erlendri mynt í innlendra innlánsstofnun, sbr. 13. gr.
3. Henni telst fullnægt með innleggi á reikning í erlendri innlánsstofnun, sbr. 12. gr.
4. Henni telst fullnægt er hinum erlenda gjaldreyri er varið til að greiða kostnað erlendis.

Ráðstöfun erlends gjaldreyris skv. 1. mgr. er upplýsingaskyld til Seðlabankans samkvæmt nánari reglum sem hann setur, sbr. 21. gr.

Innlendir aðilar, sem heimild hafa til milligöngu um gjaldreyrisviðskipti skv. 8. gr. laga nr. 87/1992, um gjaldreyrismál, eru undanþegnir sölu- og skilaskyldu erlends gjaldreyris.

Seðlabankanum er heimilt að veita undanþágu frá sölu- og skilaskyldu erlends gjaldreyris samkvæmt nánari reglum sem hann setur.

Frá og með 1. janúar 1995 falla ákvæði þessarar greinar úr gildi.

17. gr.

Lántökur erlends stjórnsvalds.

Erlendu ríki, sveitarfélagi eða öðru erlendu stjórnsvaldi er óheimilt að gefa út skuldabréf á markaði hérlandis nema með leyfi Seðlabankans.

III. KAFLI

Öryggisákvæði.

18. gr.

Tímabundin stöðvun tiltekinna fjármagnsflutninga.

Seðlabankanum er heimilt, þrátt fyrir ákvæði 2. gr., að ákveða að höfðu samráði við viðskiptaráðuneytið að takmarka eða stöðva í allt að sex mánuði á einhverjum eða öllum af eftirtöldum flokkum fjármagnshreyfinga ef skammtímahreyfingar fjármagns til og frá landinu valda að hans mati óstöðugleika í gengis- og peningamálum:

1. Viðskipti með skammtímaverðbréf.
2. Innlegg á og úttektir af reikningum í innlánsstofnunum.
3. Viðskipti með hlutdeildarskírteini verðbréfasjóða sem fjárfesta í skammtímaverðbréfum.
4. Lánveitingar og lántökur til skemmri tíma en eins árs sem ekki tengjast milliríkjavíðskiptum með vöru og þjónustu.
5. Inn- og útflutningur skammtímaverðbréfa og innlends og erlends gjaldreyris.
6. Aðrar skammtímahreyfingar fjármagns hliðstæðar þeim sem taldar eru upp í 1. - 5. tölul.

IV. KAFLI Ýmis ákvæði.

19. gr.

Leyfisgjald.

Innheimt skal sérstakt 1% leyfisgjald af þeirri fjárhæð sem um ræðir hverju sinni þegar undanþága er veitt frá þeim fjárhæðartakmörkunum sem gilda um fjármagnshreyfingar í II. kafla. Fjármagnshreyfingar á vegum ríkissjóðs og fjármagnshreyfingar vegna gjaldeyrisviðskipta þeirra aðila, sem leyfi hafa til gjaldeyrisviðskipta, eru ávallt undanþegnar gjaldinu. Gjaldið skal greitt til þess innlends aðila sem milligöngu hefur um gjaldeyrisviðskiptin eða Seðlabankans. Tekjur af gjaldinu renna í ríkissjóð.

20. gr.

Samráðsnefnd um gjaldeyrismál.

Viðskiptaráðherra skipar samráðsnefnd um gjaldeyrismál. Í henni sitja fulltrúar viðskiptaráðuneytisins, Seðlabanka Íslands og þeirra aðila sem heimild hafa til að versla með erlendan gjaldeyri. Fulltrúi viðskiptaráðuneytisins er formaður nefndarinnar. Kostnaður af starfi nefndarinnar greiðist úr ríkissjóði.

Hlutverk nefndarinnar er að fylgjast með framkvæmd gjaldeyrismála, samræma verklagsreglur og vera stjórnvöldum til ráðuneytis um gjaldeyrismál og framkvæmd þeirra.

21. gr.

Upplýsingaskylda.

Skýlt er að veita Seðlabankanum allar þær upplýsingar um gjaldeyrisviðskipti sem hann kann að óska eftir til að hann geti sinnt nauðsynlegu eftirliti og hagskýrslugerð, sbr. 24. gr. laga nr. 36/1986, um Seðlabanka Íslands. Bankanum er heimilt að setja nánari reglur um framkvæmd gjaldeyrisviðskipta, svo sem um skráningar- og tilkynningarskyldu vegna reikninga innlendra aðila í erlendum innlánsstofnunum, framlagningu gagna, almenna upplýsinga- gjöf og gerð eyðublaða.

22. gr.

Skyldur þeirra aðila sem hafa milligöngu um gjaldeyrisviðskipti.

Þeir aðilar, sem heimild hafa til milligöngu um gjaldeyrisviðskipti og fjármagnshreyfingar skv. 8. gr. laga nr. 87/1992, um gjaldeyrismál, skulu:

1. Vera ábyrgir fyrir því að framfylgja ákvæðum laga og reglugerða um gjaldeyrismál svo og efni reglna og auglýsinga sem Seðlabankinn setur um gjaldeyrisviðskipti á grundvelli þeirra.
2. Sjá til þess að starfsmenn þeirra hafi fullt samstarf við Seðlabankann um alla áskilda skýrslugerð og upplýsingaöflun samkvæmt reglum þar að lútandi og jafnframt tilkynna bankanum um meint brot af hálfu viðskiptamanna á settum reglum þar um.
3. Sjá til þess að allar viðskiptabeiðnir vegna gjaldeyrisviðskipta skilgreini tilefni þeirra. Teljist forsendur viðskiptanna ekki standast skal slíkum beiðnum vísað til umsagnar og úrskurðar Seðlabankans áður en afgreiðsla getur farið fram.

23. gr.

Pagnarskylda.

Þeir sem annast framkvæmd þessara laga eru bundnir pagnarskyldu um hagi einstakra viðskiptamanna og önnur atriði sem þeir fá vitneskju um í starfi sínu og leynt skulu fara samkvæmt lögum eða eðli málsins nema dómari úrskurði að upplýsingar sé skýlt að veita fyrir dómi eða lögreglu eða skylda sé til að veita upplýsingar lögum samkvæmt.

Pagnarskyldan helst þótt látið sé af starfi.

24. gr.
Viðurlög.

Um brot gegn ákvæðum þessarar reglugerðar fer eftir ákvæðum 13. gr. laga nr. 87/1992, um gjaldeyrismál.

25. gr.
Gildistaka.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 87/1992, um gjaldeyrismál, öðlast gildi 1. janúar 1993. Jafnframt falla úr gildi reglugerð nr. 312/1990, um skipan gjaldeyris- og viðskiptamála, auglýsing nr. 314/1990, um erlendar lántökur og leigusamninga vegna innflutnings á vélum, tækjum og búnaði til atvinnurekstrar og auglýsing nr. 173/1980, um gjaldeyrisviðskipti við erlenda ferðamenn.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 6. gr. gilda eftirfarandi reglur um viðskipti innlendra aðila með erlend langtímaverðbréf í erlendri mynt til þess tíma er samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið öðlast gildi að því er Ísland varðar:

1. Verðbréfin skulu keypt fyrir milligöngu þingaðila að Verðbréfaþingi Íslands.
2. Verðbréf, sem gefin eru út erlendis, skulu varðveitt hjá þeim aðila sem hafði milligöngu um kaupin eða á hans vegum þar sem hliðstæð verðbréf eru varðveitt.
3. Heildareign innlends aðila á erlendum langtímaverðbréfum í erlendri mynt skal ekki nema hærri fjárhæð en 750.000 krónum eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt.
4. Þingaðilum að Verðbréfaþingi Íslands er heimilt að reka verðbréfasjóði með erlend langtímaverðbréf, hvort heldur sérstaklega eða með verðbréfum í íslenskum krónum. Heildarfjárhæð erlendra langtímaverðbréfa í erlendri mynt sem hverjum þingaðila er heimilt að kaupa í þessu skyni takmarkast við 150.000.000 krónur eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri mynt.
5. Þær fjárhæðir sem tilgreindar eru í 3. og 4. tölul. breytast mánaðarlega í samræmi við gengisvísitölu (kaupgengi) hinnar evrópsku mynteiningar (ECU), sem Seðlabankinn skráir og auglýsir með gildistöku fyrsta dag hvers mánaðar. Grunnvísitala er kaupgengið sem var í gildi 1. ágúst 1990.

Seðlabankanum er heimilt að veita undanþágu frá ákvæðum 1. mgr. samkvæmt umsókn þar að lútandi.

Innlendir aðilar, sem lúta reglum Seðlabankans um gjaldeyrisjöfnuð og áhættu í gjaldeyrisviðskiptum, eru undanþegnir ákvæðum 1. og 3. tölul. 1. mgr.

Viðskiptaráðuneytið, 23. desember 1992.

Jón Sigurðsson.

Finnur Sveinbjörnsson.

AUGLÝSING**um breytingu á gjaldskrá Rafmagnsveitu Hveragerðis.**

Samkvæmt 25. gr. orkulaga nr. 58, 29. apríl 1967, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi breytingar á gjaldskrá Rafmagnsveitu Hveragerðis er taki gildi 1. janúar 1993: